

NOEN VIL VEL LURE PÅ denne tittel, — men ikke mange. Poju Step-hansen og hans «MAXIMUM» modeller er kjent fra utallige konkurranser og oppvisninger både her i landet, — og i utlandet.

Vi går mot et nytt VM for radiostyrte motormodeller, og i juli-engang vil nok Poju ligge i landingsrunden ved Lemwerder (nær Bremen) med sin «JUNIOR» (joda han har «orntli» fly også!). Ved sin side har han sikkert sin Kari, — og et eller annet sted vil «MAXIMUM» —9 få plass. Poju er nemlig selvskreven også på dette VM-laget, hadde noen vært i tvil om det? Jeg synes derfor det er på sin plass at han nå blir presentert for «Fly-Nytt's» lesere.

Poju er etter hvert blitt litt av et begrep for oss, uten ham og hans modeller hadde multiflygingen her i landet blitt atskillig mer fargeløs.

Jeg står utenfor Blommenholm på isen en fin marsdag. Poju har

«MAXIMUM» - POJU!

nettopp tatt ut sin nye modell og «first flight» forestår. Som vanlig ligger det mye arbeid bak, helt siden tidlig i høst. Resultatet er da også at modellen er flottare å se på enn de tidligere, en naturlig videreføring av de erfaringer de andre modellene har gitt ham.

OK, alt er sjekket, først og fremst hjemme (!), den nye HP-motoren starter opp, han lar den gå en stund, sjekker så alt på nytt. Sjekklisten er grundig, ingen tilfældigheter, det bør det heller ikke være innen flyging. «Ready for take off!» Den ildrøde modellen går som en strek i avgangen, og det er tilsynelatende ingen problemer. En utenforstående vil neppe tro at det er første gang modellen er oppe. En forsiktig loop eller to prøves, så litt ryggflying og etterhvert litt mer avansert snittflyging. Poju småflirer litt der han står med senderen under nesa, så det må bety at han er fornøyd med førsteinntrykket. Jo, det var OK, men det er langt igjen. Selv regner han med at han trenger 100 flukter á 10 min. før en ny modell er trimmet slik

han vil ha den. Han er i det hele tatt en perfektjonist, derfor er også resultatene kommet. Bortsett fra det første VM i 61 har han vært med på samtlige. La oss se litt tilbake på hans R/C virksomhet. Det er vel nå 15 år siden han kom tilbake fra USA med vingen på brystet og skulle bli jagerflyger. I kofferten hadde han med seg et «TRIPACER» byggesett, og det varte ikke lenge før han bygde sin egen radio og fikk den i lufta. Innimelom bygde han en R/C båt som vakte berettiget oppsikt, men det ble modellflyene som var og er hans hovedinteresse. Det er i grunnen rart med denne hobbyen vår, du kan nok bli «fed up» av og til, men det er utrolig mange som fortsetter med dette hele livet.

I hans første VM-deltagelse i England ble man først oppmerksom på Poju, han ble nr. 1 — bakfra! Den hjemmelagede radioen klikket, men det skjedde da noe positivt. Han traff «de store gutta». En av disse var Don Brown fra USA. Han var imponert over endel finesser i Poju's radio. Dette resul-

terte i at han samme høst fikk tilsendt at av de første Dee Bee «Quadruplex» radiosett som Don Brown nå laget, og siden har ikke Poju laget radio selv.

«MAXIMUM» 1 kom på tegnebrettet og våren 63 var den i lufta, til og med på bane 05 på Fornebu. Det ble riktignok fort slutt på den herligheten (!) — men ikke med (Forts. side 39)

